

ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Η ΜΕΓΑΛΗ, ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ.

(Τῆς εἰκόνης ταύτης τὸ πρωτότυπον κεῖται ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ ἀνακτόρῳ
Πετρούπολεως.)

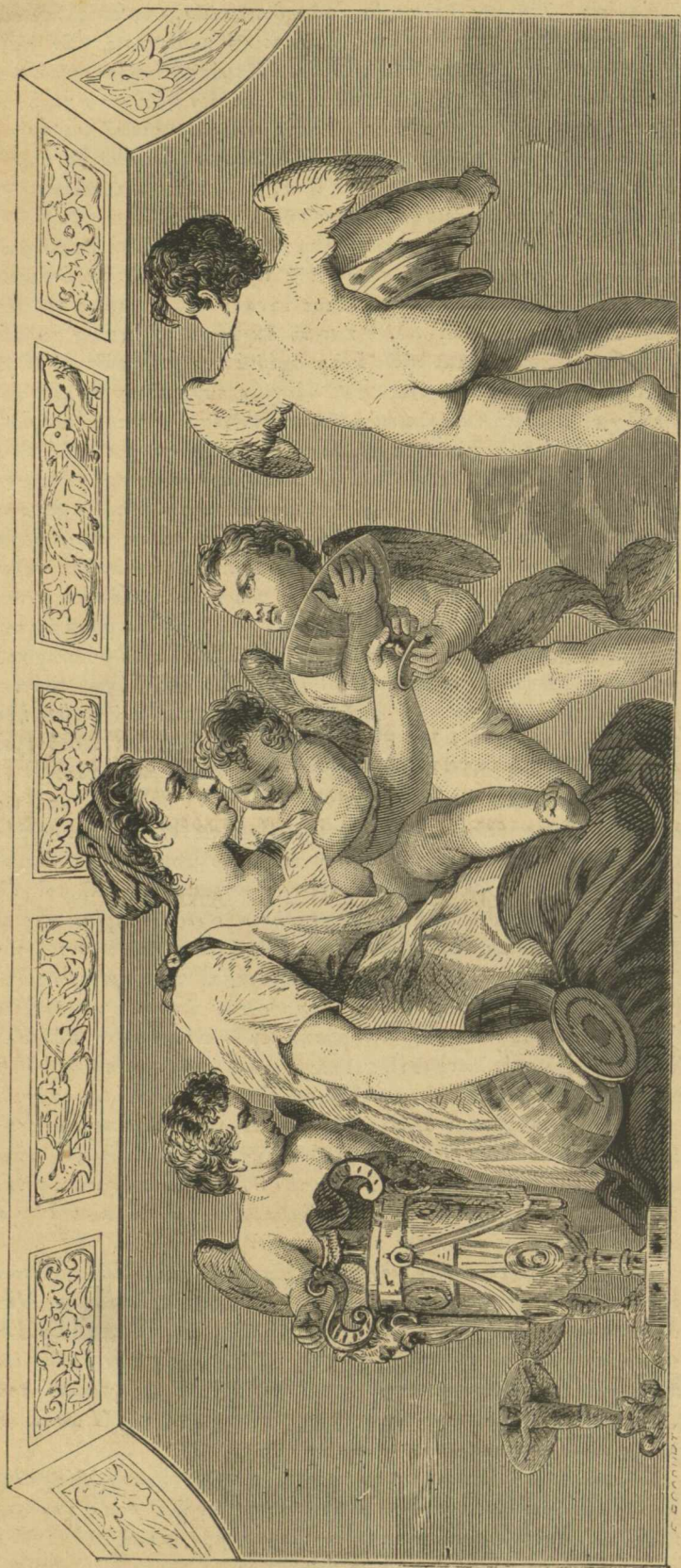
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Η Β΄
ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ.

(1729 - 1796)

νος πρίγκηπος γερμανοῦ, γεννηθεῖσα ἐν Στεττίνῳ (πρω-
τευσούση τῆς πρωσσικῆς ἐπαρχίας Πομερανίας) κατὰ
τὸ 1729. Καὶ πρῶτον μὲν ὠνομάζετο Σοφία Δωροθέα,
ἔπειτα δὲ ὠνομάσθη Αἰκατερίνη, ὅτε δέκα καὶ ἕξ ἐτῶν
οὕσα ἐγένετο ὀρθόδοξος, ὑπανδρευθεῖσα τὸν ἕγγονον
Πέτρου τοῦ Μεγάλου, τὸν καὶ ἐξάδελφόν της δοῦκα

Ἡ πολυμήχανος αὐτὴ γυνὴ ἦτο θυγάτηρ μικροῦ τι-

μητρικά του υιού της, κατακτίσασα δολίως την Κριμαίαν, διά τῆς βίας ἀρπάσασα τὴν Πολωνίαν, ὑποκρίτρια ἐν Μόσχα, ὑποθάλλουσα λόγῳ τὴν ἐπανάστασιν καὶ ἀποκρούουσα αὐτὴν ἔργῳ, γυνὴ τριπρόσωπος καὶ τρίγλωσσος, βάρβαρος μετὰ βαρβάρων, ἐλευθερόφρων μετὰ φιλοσόφων, ἐπαναστάτις μετὰ τῶν λαῶν, ἐχθρὰ τῶν ἐπαναστάσεων μετὰ τῶν βασιλέων, συχνάκις κωμῳδός, ἐνίοτε τραγῳδός, ἀλλὰ πάντοτε ὑποκρίτρια, μεγάλη ὑποκρίτρια, ἡ ἱστορία θὰ εἴπῃ ἐὰν τοιαύτη τις γυνὴ πρέπει νὰ ταχθῇ μετὰ τῶν εὐεργετῶν τοῦ λαοῦ τῆς, ἢ μετὰ τῶν διαφορῶν τῆς ἀνθρωπότητος».

Τεμάχιον τοιχογραφίας ΠΑΥΛΟΥ ΒΕΡΩΝΑΙΟΥ ἐν Βίλλῃ Μαζέρα.

ΕΠΑΥΛΙΞ ΜΑΖΕΡΑ.

(Villa Mazera)

Πρὸς βορρᾶν τῆς Ἑνετίας καὶ 30 χιλιόμετρα ἀπέχουσα ἀπ' αὐτῆς, κεῖται ἡ πόλις Τρεβίζη, ἔχουσα περὶ τὰς 20 χιλιάδας κατοίκων καὶ ἰκανὴν βιομηχανίαν καὶ ἐμπόριον· ἰδίως δὲ γνωστὴ ὡς πατρίς τοῦ βασιλέως τῶν Γότθων *Τοτίλα*, ἀκμάσαντος μὲν ἀπὸ τοῦ 541 μέχρι τοῦ 552, καθυποτάξαντος δὲ μετὰ τῶν ἄλλων πόλεων τὴν Νεάπολιν, Φλωρεντίαν καὶ αὐτὴν τὴν Ῥώμην. Ἐναντίον τούτου ἀποσταλεῖς ὁ διάσημος στρατηγὸς Βελισσάριος, τὸν ἐνίκησεν, ἀφαιρέσας καὶ τὰς πλείστας τῶν κατακτιθέσων του ἐν διαστήματι δύο ἐτῶν (545—547). Παθόντος δ' ἐπειτα τοῦ ἀτυχοῦς Βελισσαρίου τὸ τοῖς πᾶσι γνωστὸν δυστύχημά του, διωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ Ναρσῆς, ὅστις καὶ ἐνίκησε τὸν *Τοτίλαν* παρὰ τὴν πόλιν *Busta Gallorum* (τῷ 552) ἀποθανόντα μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐκ τῶν πληγῶν του.

Ἀπὸ τῆς Ἑνετίας μεταβαίνομεν εἰς Τρεβίζην διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, ἀπὸ δὲ τῆς Τρεβίζης ἐφ' ἀμάξης εἰς Μόντε Βελούνην, ἀπέχουσαν τῆς Τρεβίζης περὶ τὰ 40 χιλιόμετρα καὶ ἔχουσαν 11 χιλιάδας περίπου κατοίκων. Φθάσαντες εἰς τὴν πόλιν ταύτην βλέπομεν ἐπὶ τῶν προπόδων ὄρους, ὡραίαν ἔπαυλιν *Μόντε Μαζέρα* καὶ *Μόντε Βάρβαρο* ὀνομαζομένην. Ἡ ἔπαυλις αὐτῆτος κτίσμα καὶ κτῆμα εὐγενοῦς ἐνετικῆς οἰκογενείας

τῶν *Βάρβαρο*, ἐξ ὧν εἰς ὁ Νικόλαος Βάρβαρο ἦτο ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑνετίας ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1453, ὅτε ἡ Πόλις ἠλώθη ὑπὸ τῶν Τούρκων· τοῦ Νικολάου τούτου ἐσώζετο ἰταλιστὶ γεγραμμένη ἔκθεσις τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐκδοθεῖσα τῷ 1857 ἐν Λειψία (ἐν τοῖς *Αναλέκτοις* τοῦ *Ελισσεν*).

Τοιχογραφία τοῦ ΠΑΥΛΟΥ ΒΕΡΩΝΑΙΟΥ ἐν Βίλλῃ Μαζέρα — ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Οἱ Βάρβαρο θέλοντες νὰ κτίσωσιν ἔπαυλιν, ἀνέθηκαν τὸ ἔργον εἰς τὸν διάσημον ἰταλὸν ἀρχιτέκτονα Ἀνδρέαν Πηλλάδιον. Οὗτος γεννηθεὶς τῷ 1518 ἀπέθανε τῷ 1580. Διεκρίνετο δὲ διὰ τὴν ἐπιδεξιότητα μεθ' ἧς κατώρθου, διὰ τροποποιήσεων ἐλαφρῶν καὶ εὐφυστάτων, νὰ ἐφαρμόζῃ τὴν ἀρχαίαν ἀρχιτεκτονικὴν εἰς τὰς νεωτέρας οἰκοδομὰς, καθιστῶν αὐτὰς συμφώνους πρὸς τὰς νεωτέρας χρείας καὶ τὰ ἤθη. Ἐκόσμησε δὲ τὴν Ῥώ-

Τοιχογραφία ΠΑΥΛΟΥ ΒΕΡΩΝΑΙΟΥ ἐν Βίλλῃ Μαζέρα — ἸΣΧΥΣ καὶ ΑΛΗΘΕΙΑ.

— Έσχον μάλιστα τὴν τιμὴν νὰ ἦμαι ὁ προγυμναστής τοῦ ὑποκόμητος Παύλου τοῦ υἱοῦ σας.

— Καλὲ τί λέγετε! ἀνεφώνησεν ὁ κόμης γελῶν. Ἄλλὰ ναι, τῷ ὄντι, τώρα σὰς ἐνθυμοῦμαι. Εἴσθε ὁ προγυμναστής ἐκεῖνος, ὅστις εἶχε τὴν παραξενίαν...

— Καὶ ὅστις εἶχε δίκαιον. . .

— Ὅχι! παραξενίαν, ἐπιμένω, διότι σεῖς μόνος ἀνεχωρήσατε, διότι. . .

— Διότι ὁ Θωμάς ὁ ἵπποκόμος σας, ὅστις ἐγύμναζε τὸν ἵππον σας, ἐκέρδαινε δεκάκις πλεיותרὰ ἐμοῦ, ὅστις προεγύμναζον τὸν υἱόν σας.

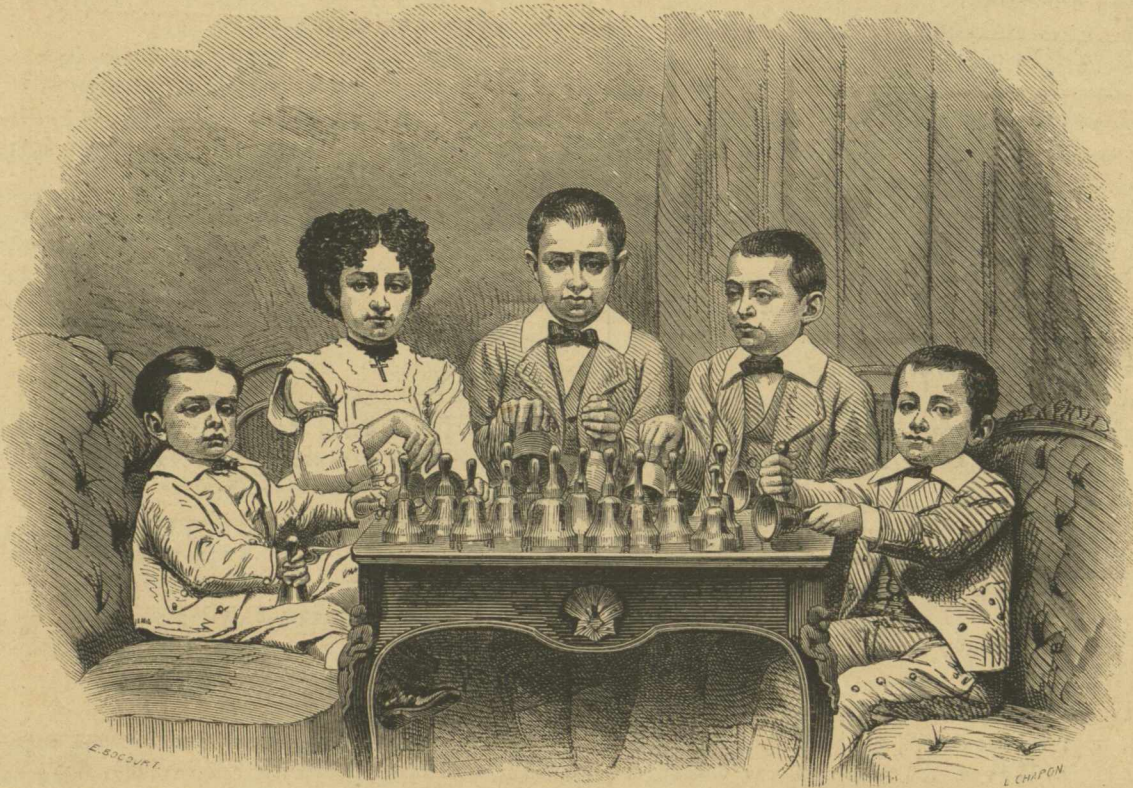
— Ναι, ναι, ἔχετε δίκαιον ἐνθυμοῦμαι. Λοιπὸν

ἀγαπητὲ συνάδελφε, ἐγὼ εἶχον τότε δίκαιον, καὶ ὑμεῖς εἶχετε ἄδικον. Καὶ ἂν θέλετε σὰς το ἀποδεικνύω.

— Θὰ μ' ὑποχρεώσητε πολὺ.

— Λοιπὸν ἀκούσατε. Ὁ ἵππος μου μ' ἔφερε κέρδος πλεόν τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου, διότι πάντοτε ἀνεδείχθη πρῶτος εἰς τὰ ἵπποδρόμια, ἐν ᾧ ὁ υἱός μου κατέφαγε τὴν περιουσίαν τῆς μητρὸς του, καὶ ἔχει ἤδη πεντακοσίων χιλιάδων φράγκων χρέη. Πῶς σας φαίνεται;

— Μοὶ φαίνεται ὅτι τὸ πρᾶγμα συνέβη πολὺ φυσικά. Διότι ἐν ᾧ ἀφειδῶς ἐδαπανήσατε εἰς ἐγύμνασιν τοῦ ἵππου σας, ἐλυπήθητε νὰ ἐξοδεύσητε καὶ εἰς ἐκπαίδευσιν τοῦ υἱοῦ σας ὀλίγα χρήματα, καὶ ὥς ἐκ

ΙΣΠΑΝΟΠΑΙΔΕΣ ΚΩΔΩΝΟΚΡΟΥΣΤΑΙ.

τούτου ὁ υἱός σας ἔκλινε μᾶλλον πρὸς τὸ κακόν, ἀφ' οὗ δὲν εἶχεν ἄνθρωπον νὰ τον καθοδηγήσῃ. Ὅτι ἐσπείρατε ἐθερίσατε.

Δὲν εἰξεύρομεν τί ἀπεκρίθη ὁ κύριος κόμης, ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἔμεινε βωθὸς καὶ ἄναυδος.

Καὶ εἶχε πρόσωπον νάποκριθῆ! . . .

ΙΣΠΑΝΟΠΑΙΔΕΣ ΚΩΔΩΝΟΚΡΟΥΣΤΑΙ.

Ἀπὸ ἐνὸς ἤδη μηνὸς περεπιδημεῖ ἐν Παρισίοις ἰσπανός τις κ. Σπίρας μετὰ τῶν πέντε τέκνων του τεσσάρων ἀρρένων καὶ μιᾶς κόρης. Τὰ παιδιὰ ταῦτα ἐξ ὧν τὸ πρεσβύτατον εἶνε δέκα μόλις ἐτῶν, εἶνε περιέργων νὰ τα ἴδῃ τις ἢ μᾶλλον νὰ τᾶκούσῃ παίζοντα διάφορα τεμάχια μουσικά. Καὶ ὅποια εἶνε, νομίζετε τὰ μουσικά ὄργανά των; εἶνε ἀπλᾶ κωδώνια, ἅτινα

κρούοντες, οἱ παῖδες, παίζουνσι μετὰ πολλῆς ἀκριβείας καὶ θαυμαστῆς τέχνης, πολυσύνθετα καὶ ἁρμονικώτατα τεμάχια.

Ἰδέτε τα καθήμενα περὶ τὴν τράπεζαν μετὰ πόσης προσοχῆς ἅμα καὶ ἀφελείας λαμβάνουσι τὸ κωδώνιον ὅπερ τοῖς χεραίεται, ἔτοιμα νὰ τᾶφήσωσι διὰ νὰ λάβωσι ἄλλο ἀναλόγως τοῦ παιζομένου τεμαχίου. Ὅντως φαίνονται συναισθανόμενα τὴν δυσκολίαν τῆς τέχνης των οὐχ' ἥττον δὲ καὶ τὴν θαυμαστὴν ἐπιδειξιότητά των.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἰς μάχας καὶ εἰς αἵματα πολὺ εὐχριστοῦμαι·
χωλὸν ἂν με ἀφήσης
καὶ μ' ἀναγραμματίσης,
ἰδέ! εἰς τὴν μητέρα μου εὐθὺς μεταμορφοῦμαι.